

POSUDEK VEDOUcíHO PROJEKTU

Název práce: **Bydlení Podbělohorská aneb ~hledání zahradního města~**

AR: **ZS2020/21**

Vedoucí práce: Ing.arch.Michal Kuzemenský

Odborná asistentka: Ing. et Ing.arch. Petra Kunarová

Diplomant: **Bc. Filip Hutera**

Filipovou odpovědí na podtext zadání je skupina domů plovoucích na „louce“ s vyšlapanými pěšinkami mezi nimi. Autor navrhl domy, kde každý z nich je kombinací dvou výrazných typologických archetypů. „Terasáku“ a emancipovaného soliterního viladomu. Pro deklarovanou tezi je pro mne podstatné, jak se podařilo oba typy, resp. zejména terasový rozostřit (zeslabit?) ve prospěch jednoznačnosti celku.

Urbanismus

Filip zdánlivě nahodile resp. (empiricky) posadil domy po vrstevnici. Většinu prostoru parcely připnul k domům jako zahrádky. Rozumím. Preferuji určitost prostoru - kdo jej obydluje i udržuje, kdo navštěvuje, kdo prochází. Odhaduji, že bytové zahrady jsou větší, než je potřeba. V neprospěch sdílených prostor. S tím souvisí stromy. Množství zeleně, které má mít architekt pod autorskou kontrolou je méně než by mělo být. Na zahrádky nelze spoléhat. Na těch mají obyvatelé svůj svět. Naopak veřejnou zeň je nutné moderovat. Pro společnou pohodu. Chci stromy a méně přehledný prostor... hierarchie. Důvěryhodné, v paměti zasunuté místo s fotbalovou brankou nakreslenou na zdi ... a pohled pěšinkou ze spodní louky. Poetika cest mezi ploty, domů na louce je evidentní a silná. Oceňuji. Nepatetické, sousedské.

Architektura, typologie a dispozice

Archetyp terasového domu Filip znejistil figurou domu. Zalamováním fasády a deformací tvaru. Na pozemek padá ostré světlo jižního řídce zastavěného svahu. Lomy fasády jsou podstatné, viděné v ostrém stříhu. Stejně tak důležitost svodů z teras. Repetice oken stejného či násobeného modulu efekt zesiluje. Předpokládaným úskalím dispozic byla hloubka (resp. délka), kterou je nutné se z jednoho jádra dostat bytem podélně – k terasám. Řešení mi vyhovuje, čím déle jsem ho studoval. Adaptabilní půdorys. K pohodlí a flexibilitě mu chybí cca 60cm na šířku bytu. Tvrdím, že To co autor možná považoval za zápor, mohl změnit na jednoznačný klad. A skoro změnil. Tím myslím rozvinutí autorovy myšlenky flexibilních nik na chodbách před ložnicemi. Podobně: obava z přílišné délky dispozice možná znamenala zbytečné krácení obýváků u teras i zužování pokojů. Miluji Filipovy ultimátně dlouhé koupelny + utility. Chtěl bych. Vážně. Plus rozšířit. Prověřovat limity terasáku je neustále aktuální téma (Henri Sauvage, rue de Amiraux - bytový dům s bazénem, Paris, 1927) Kvalita bytů otočených jen do boku (tzn. ty co nemají terasu). Velmi dobré.

Závěr:

Více chataření, více buržoazní vilové čtvrti nebo sedmdesátoletní nakládačka? Nejednoznačné. A možná právě v tom je síla návrhu, důvěra v neřízený vývoj území a v jeho obyvatele. A je to křehké.

Práci Filipa Hutery velmi respektuji. Navrhuji **B**.

V Praze dne 30.ledna.2021 Michal Kuzemenský